

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 89.

Ottende Session.

29de Møde.

Fredagen den 16de Januar.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Det ærede Medlem henviste til Frankrig og sagde: See til Frankrig, der stræber man efter at have Bibliotheker omkring i de forskjellige Proviindsbyer; men det er jo netop det, vi raade til; vi raade til ikke at bevilge Summen nu, men vente, til det er taget i behørig Overveielse, om vi ikke bør gjøre det Samme. Men, siger han saa, ved Siden deraf er der ogsaa flere Bibliotheker i Paris, men han anstillede ikke nogen Sammenligning mellem Befolkningen i Kjøbenhavn og i Paris. Lad os spørge, om der i Forhold til Befolkningens og Byens Størrelse og Confluxen af Fremmede er flere Bibliotheker i Paris end der vilde være i Kjøbenhavn, naar det kongelige Bibliothek og Universitetsbibliotheket blive lagte sammen, og det Classenske Bibliothek desuden er tilstede; det troer jeg paa ingen Maade. Men forudsat, at det ogsaa var Tilfældet, saa maae vi jo dog lægge Mærke til, at een af de Ting, som tynde paa Frankrig, er dets Stræben efter at spille Herre i Vandernes Rige, og det er paa ingen Maade fremkaldt ved det demokratiske Frankrig, det er slet ikke fremkaldt ved Lighedensfranskmand; Ludvig den Tjortende var ingen Lighedensfranskmand, Ludvig den Femtende endnu mindre, men han var en stor Bogsamler (En Stemme: Jo han var Lighedensfranskmand!). Ja forsaavidt, at naar han hængte en Mand, saa blev det et Exempel, som skulde

afholde Andre fra at stjæle. Har han befordret Ligheden; hvad jeg i en vis Forstand ikke skal benægte, saa vil jeg kun bede Vorherre bevare os for, at vor Befordring af literaire Bestræbelser paa den Maade skal komme til at staae som en Modsatning til en forkeert og uforstandig Tid, thi som en saadan har det udviklet sig i Frankrig. Jo mere vi see hen til de Grunde, som skulde bevæge os til at bevilge, paa den ene Side Ildsvaaden, paa den anden Side Communens Net til at give sine Penge ud, som den selv vil, desmere komme vi til at indsee, at det er rigtigtst at nægte vor Bevilling.

Men jeg skal endnu fremsføre et Argument, som jeg ogsaa troer vil vise, at vi bør tage Anstand i denne Sag. Naar man siger: det er indrømmet fra alle Sider, at det er af Bigtighed, at det hele Underviisningsapparat er let tilgængeligt for alle de Vedkommende, at det er nogenlunde samlet paa eet Sted, for at man ikke skal bevæge sig for langt for at komme fra en Bestjættigelse til en anden, saa vil jeg spørge, om vi ikke nylig have faaet Beviis for, at man ikke i den Henseende er gaaet planmæssig tilværks, og at man bør tage Anstand, for man bevilger store Summer for at komme videre paa den Bane. Vi faae en Landbohøjskole heelt udenfor Byen uden at komme paa Landet; vi faae et kemisk Laboratorium liggende ikke saa ganske nær ved Universitetet, nu skulle vi have et Bibliothek, som, det indrømmer jeg, skal ligge i Nærheden deraf. Naar man nu spørger: Men kunde da disse Ting have været samlede i Nærheden af Universitetet? saa svarer jeg: Ja, naar man rigtig havde taget alle Forhold i Betragtning. Der ligger ligeoverfor Frue